

"İnsanlardan bir çekirdek var ki, Cenâb-ı Hak şecere-i hilkatî o çekirdekten inbat etmiştir. O çekirdek de ancak ve ancak bütün ehl-i kemalin ve belki nev-i beşerin nisfının ittifakıyla efdalü'l-halk, seyyidü'l-enam Hazret-i Muhammed'(dir)." İzah?

"Ve keza insan, hilkat semeresi olduğundan anlaşılır ki insanlardan bir çekirdek var ki Cenab-ı Hak, şecere-i hilkatî o çekirdekten inbat etmiştir. O çekirdek de ancak ve ancak bütün ehl-i kemalin ve belki nev-i beşerin nisfının ittifakıyla efdalü'l-halk, seyyidü'l-enam Hazret-i Muhammed aleyhissalâtü vesselâmdır."(1)

Allah'ın kainatta koyduğu kanun gereği, bütün ağaçların bir çekirdekten yaratılmaktadır. Aynı kanun, kainat ağacı için de geçerlidir. Yani bu kainat ağacı da bir çekirdekten yaratılmıştır ki, bu çekirdek Nur-u Muhammedidir (a.s.m). Üstadımız başka bir yerde;

"İ'lem eyyühe'l-aziz! Şu gördüğün büyük âleme büyük bir kitap nazarıyla bakılırsa, nur-u Muhammedî (a.s.m.) o kitabın kâtibinin kaleminin mürekkebidir.

Eğer o âlem-i kebir bir şecere tahayyül edilirse, nur-u Muhammedî hem çekirdeği, hem semeresi olur." (Mesnevi-i Nuriye) diyerek bu hakikati perçinliyor.

Şu muhteşem kâinat ağacından insanın bedenini süzüp çıkararak ve o bedene en uygun bir ruhu da lütfuyla yaratıp onda misafir eden Cenâb-ı Hak, bir şecere-i nuraniye olan İslam dinini de bir çekirdekten çıkarabilir.

İşte o nurani çekirdek nur-u Muhammedî, meyvesi ise ruh-u Muhammedî'dir. Onun cismi de ruhuna münasip olarak en güzel ve en mükemmel bir şekilde yaratılmıştır.

Peygamber Efendimizin (asm.) abdiyet (kulluk) ve risalet (peygamberlik) olmak üzere iki ciheti vardır. Risalet görevi abdiyet üzerine bina edilmişse de risaletin en **mükemmel meyvesi de Peygamber Efendimiz (asm)'dir.** Onun ruhuna mal olan bütün güzellikler, bütün kemaller risaletten gelmektedir.

Risalet görevinin ikinci meyveleri sahabelerdir. En aşağı mertebede olanına

en büyük velinin yetişemediği yüz yirmi dört bin kadar sahabe hep İslamiyet şeceresinin meyveleridir ve hepsine gelen bütün feyizler Peygamberimiz (asm) vasıtasıyla gelmektedir.

Nebiy-i Zîşânın (a.s.m.) makam-ı mahmûdu İlâhî bir mâide ve Rabbânî bir sofrâ hükmündedir. Evet, tevzi edilen lütuflar, feyizler, nimetler o sofradan akıyor. Resul-i Zîşâna (a.s.m.) okunan salâvat-ı şerife, o sofraya edilen dâvete icâbettir. Mesnevî-i Nuriye

Sonra, sırayla **tabiin, tebe-i tabiin**; her asrın müceddidi, kutbu. Binlerce âlim, müfessir. Her âlimin nice talebeleri, her mürşidin nice müritleri...

O ağaçtan bir dal da Üstadımız. Bütün Nur talebeleri de o daldan besleniyorlar. O ulvi ruhu, o yüksek kemaliyle Üstadımız da Peygamber Efendimizin (asm) bir meyvesi. Ama muhteşem bir meyvesi, en güzel bir meyvesi. Bütün bu nurani meyveleri birden nazara aldığımızda çok iyi anlarız ki, Peygamberimizin manevi kemalini idrak etmemiz mümkün değil.

Sahabelerden kıyamete kadar gelecek bütün müminlerin, evliyanın, asfiyanın işledikleri sevapların bir katı O'nun sevap hanesine yazılıyor.

Onun sevap cihetinde ulaştığı makama hayaller ulaşamadığı gibi, o sevapların takılı olduğu ruhunu, o şecere-i nuraniyeyi de anlamamız mümkün değil.

(1) bk. [Mesnevi-i Nuriye, Zerre.](#)